

Bykommunernes Vedkommende. Det er nemlig saaledes, at nu ville de allerfleste 2-Værelsens Lejligheder i Kjøbenhavn koste omkring 300 Kr. Der er nogle af dem, der koste mere. Vil man have de 2-Værelsens Befolkning med, kommer man til at hæve Beløbet i alt Fald for Kjøbenhavns Vedkommende. Idet jeg saaledes er forbavset over, at man er gaaet tilbage til den oprindelige Sum, vil jeg tillade mig at henstille til de ærede Forslagsstillere paa ny at tage den Tanke op, at sætte dette Beløb for Kjøbenhavns Vedkommende til 300 Kr.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alfred Christensen): Jeg takker det ærede Medlem for Kjøbenhavns 12te Valgkreds (Wiinblad) for den Interesse, han har vist for nærværende Forslag, men jeg maa dog tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlems Foredrag med Hensyn til Sammenhængen mellem dette Lovforslag og de store Skattelove. Jeg vil sige, at man kan ikke hverken direkte eller indirekte tilregne mig eller Forslagsstillerne den Fremme, som de for Kjøbenhavn mindre populære Dele af Skattelovene have faaet. Vor Andel i Fremmelser af Skattelovene kan ikke siges at være særlig aktiv, ligesom vi ikke have taget imod dem med særlig stor Begejstring. Naar de store Skattelove ere førte igennem, skyldes dette ingenlunde de kjøbenhavnske Repræsentanter, jeg tror nok, jeg tør sige, at vi fra Kjøbenhavn kun have været sympatetisk stemte over for Skatten paa Indkomst og Formue med stigende Skala. Den betragte vi herinde som et Fremskridt, de andre Love tage vi imod med mere eller mindre Ulyst. At vi komme til at bøje os for Nødvendigheden, kan nok være, men jeg synes ikke, vi behøve at tage mod Bebrejdelser for, at det er os, som gennemføre disse Skattelove, som vi selv meget nødig ville have.

At denne Sag er saa lille i Forhold til de store Skattelove, er noget, jeg ikke kan gøre for, vi have prøvet at lovgive her i de Tilfælde, hvor Skattebyrden faldt uforholdsmæssig stærkt paa de daarligst stillede Medlemmer i Samfundet, og det er en Bestræbelse, som maa mødes med Sympati, og som ogsaa den ærede sidste Taler mødte med Sympati.

Den Omstændighed, at det pekuniært set kun drejer sig om en ringe Sum, idet Skattekommissionen opgjorde den til omtrent 20,000 Kr. aarligt — den forrige Finansminister Hørring opgjorde den til om-

trent 40,000 — kan jeg for saa vidt beklage, som disse Smaafolk altsaa ikke tjene mere ved det. Paa den anden Side er det maaske en god Ting, at det kun drejer sig om saa lidt, for et Aar siden havde vi maaske ikke en Gang Haab om at naa denne Besparelse for de smaa. Derfor kan jeg sige: Er Forslaget af ringe finansiel Betydning, kan det maaske slippe igennem netop ved Hjælp af sin Lidenshed og hjælpe paa nogle Steder, hvor ellers det forrige Misforhold vilde trykke.

Naar det ærede Medlem talte om det tidligere Ændringsforslag, der gik ud paa at sætte Summen for Kjøbenhavns og Købstædernes Vedkommende op til 300 Kr., og udtalte sin Forbavelse over, at vi ikke atter havde foreslaaet det, skal jeg sige, at jeg synes, den ærede Taler som Medlem af dette Ting lige saa fuldt som jeg og Forslagsstillerne maa have set, hvor vanskeligt det er at opnaa specielle Begunstigelser for Kjøbenhavn, og at han derfor skulde sympatisere med vore Bestræbelser for at slaa Kjøbenhavn i Hartkorn med det øvrige Land og sætte Beboerne her under lige Betingelser med det øvrige Lands, men jeg vil for mit eget, og jeg forsikrer ogsaa for de øvrige Forslagsstilleres, Vedkommende sige, at en Forhøjelse for Kjøbenhavns Vedkommende fra 240 til 300 Kr. vil blive mødt af os med den højeste Grad af Sympati. Vi ere blevne ved 240 Kr. for at imødegaa saadanne Angreb, som kunde rettes imod os i Retning af, at vi ville fremme de specielle kjøbenhavnske Interesser, noget, der ikke kan siges at være populært hernede i Kælderen lige saa lidt som oppå i Stueetagen.

Justitsministeren (Alberti): Jeg kan paa Finansministerens Vegne tiltræde Forslaget.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alfred Christensen): Jeg kan paa Forslagsstillerens Vegne takke Finansministeren ved hans herværende Repræsentant, den højtærede Justitsminister, og sige, at det er første Gang Forslagsstillerne have nydt Tilslutning fra Regeringens Side, og dette giver et godt Varsel for den gode Sags Fremme.

Wiinblad: Jeg ser til min Beklagelse, at den Overenskomst, som antagelig foreligger om dette lille Lovforslag, ikke gør det muligt at komme op paa de 300 Kr. Jeg bøjer mig for den Aftale, der for-